

MGA BATA SA SELDA 43

Rolin Cadallo Obina

[Unang naitanghal ang dulang Mga Bata sa Selda 43 sa Virgin Labfest 14 sa Sentrong Pangkultura ng Pilipinas noong 2018. Makalipas ang mahigit isang taon, ang nasabing dula ay itinanghal ng Bindlestiff Studio, San Francisco, California, Oktubre 2019]

MGA TAUHAN

Philip, labing-tatlong taong gulang

Ino, siyam na taong gulang, nakababatang kapatid ni Philip

Ed, dalawampung-taong gulang

Sa pagsisimula ng dula, isang pulang bombilya ang iilaw sa bandang likuran ng entablado kaalinsabay ng pagtunog ng isang sirena, malakas, nakabubulahaw. Sa pagbukas ng mga ilaw, makikita ang dalawang takot na takot na mga bata, si PHILIP, 13, at ang kapatid n'yang si INO, 9. Parehong kupas ang shorts nito, naka-tsinelas na luma at may karumihang t-shirt. Magyayakapan ang dalawa.

INO: Kuya, nasaan tayo?

PHILIP: Hindi ko alam. Tsaka h'wag kang maingay.

Puti ang pintura ng buong silid. May pintuan sa gawing kanan at isang kama sa gitna nito. Sa kaliwa naman ay isang kabinet na may salamin sa ibabaw. Lahat ng mga bagay na nakikita sa loob ay halos nakadikit sa pader. Sa pinakataas ng pader/dingding ay mga rehas, palatandaan na nasa loob sila ng isang kulungan.

INO: Saan na nga tayo?
PHILIP: Hindi ko nga alam, e. Ang kulit mo.

Makikitang hindi mapakali si Ino. Panay ang lingon nito sa kanyang likuran.

INO: Naku lang talaga. Malamang papaluin na naman tayo ni nanay nito.
PHILIP: Eh di umilag.
INO: Kuya naman, e. Malamang nag-aalala na 'yon.
PHILIP: OK lang 'yon. (*Ituturo si Ino*) Ito. (*Saglit*) Di ba nga nakatakbo s'ya?

Lilinga-linga si Philip na parang ginagalugad ang lugar habang si Ino naman ay padabog na nakabuntot sa kanyang kapatid.

INO: E, paano na si lola? Sila lang dalawa ni nanay. Alam mo namang sakitin 'yon, e. Naku! Kapag 'yon tumae na naman sa pondyo n'ya, mahihirapan na naman si nanay linisin 'yon.
PHILIP: Talaga? (*saglit*) Oo nga, ano? Tumutulong ka pala kay nanay sa paglilinis kay lola.

Kukutusan ni Philip ang nakababatang kapatid.

PHILIP (*cont'd*): Ugok!
INO: Aray!
PHILIP: Ako ang naglilinis kay lola.
INO: Bakit? Sinabi ko bang ako?

Hahawakan ni Ino ang parte ng kanyang ulong nakutusan.

INO (*cont'd*): Sakit ha?
PHILIP: Talaga? (*Saglit*) Gusto mo isa pa?
INO: Kuya, ano ba?

PHILIP: Hindi. Biro lang. Hindi naman malakas 'yon, e. (Saglit) Ako nga e, sinasapak mo rin naman.

INO: Hindi kaya.

PHILIP: Ano ka?!

INO: Umuwi na kasi tayo.

PHILIP: Oo. H'wag kang mag-alala. Uuwi tayo maya-maya lang.

INO: Kasi naman, e.

Hibilahin ni Ino ang t-shirt ni Philip.

INO: Kuya Philip?

PHILIP: Ano?

INO: Kuya, natatakot na po ako dito, e.

Gugulubin ni Philip ang buhok ni Ino.

PHILIP: Bakit? Wala ka bang bilib sa akin? Kasama mo ako, di ba?

Tatango si Ino.

PHILIP: 'Yon naman pala, e.

Pupunta si Ino sa harapang bahagi ng silid at titingala sa taas na parang may tinitingnan.

INO: Kuya, mamamatay na ba tayo?

PHILIP: Ano ka ba? Hindi, no? May agimat kaya ako. Sandali.

Mamemewang si Philip. Matikas ang porma na parang isang superhero sa pelikula.

PHILIP: Hindi mo na ba ako namumukhaan?

INO (nakakunot ang noo, nag-iisip): Si (saglit) Batman?

PHILIP: Tange! Hindi kaya ako si Batman.

INO: Hah? Di ba sabi mo ikaw si Batman? Tsaka ako si Superman.
PHILIP: Mas matanda kaya ako sa'yo. Dapat ako si Superman. Tapos ikaw (saglit, mag-iisip), tama, ikaw si Wonder Woman.

Susuntukin ni Ino si Philip ng maramya.

INO: Hah? Ba't babae?
PHILIP: E, anong problema do'n? Super hero din naman 'yon. Tsaka partner si Superman at si Wonder Woman.
INO: Magkapatid ba sila?
PHILIP: Hindi.
INO: Kuya naman, e. Batman ka na lang tapos ako si (saglit) Robin. Tama, tama. Para Batman at Robin.
PHILIP: Batman? Wala namang kapangyarihan si Batman, e.
INO: Pero mayaman naman. Di ba kapag mayaman, makapangyarihan? Tsaka, bakit? Ayaw mong yumaman?
PHILIP: Gusto.
INO: Ayon naman pala, e. Batman ka na.
PHILIP: O s'ya. Bahala ka na nga. Kulit mo.

Lilingon-lingon si Philip sa paligid n'ya habang si Ino naman ay pupunta sa kama at hihiga.

PHILIP: Ino, ano ba?

Babangon si Ino.

INO: Bakit na naman?
PHILIP: H'wag ka ngang humiga d'yan. Baka magalit ang may-ari.
INO: E, sa gusto ko, e. Tsaka hindi pa po talaga tayo kumakain.

Hihiga ulit habang ang mga paa ay nakabitin.

PHILIP: Tigilan mo ako d'yan sa katakawan mo ha?

INO: E, sa hindi pa talaga tayo kumain eh. Bakit? Kelan pa ba tayo huling kumain?

Hindi iimik si Philip. Pupunta ito sa harapang bahagi ng entablado. Titingin sa itaas na parang sumisilip gaya ng ginawa ni Ino kani-kanina lang.

INO: Wala kang makikitang ulam d'yan kuya. Sinilip ko na 'yan.

PHILIP: Hindi ulam hinahanap ko.

INO: Ano?

PHILIP: Gaano kaya kataas ang pader na ito?

Biglang tutunog ang sirena. Maririnig din ang pagbukas ng isang pintuan na parang kinakalawang sa kabilang silid. Iilaw din ng pula ang bombilya sa gawing likuran. Mapapatayo si Ino. Lalapit ito sa kapatid at magtatago sa likod. Makikitang parehong takot ang dalawa. Nang huminto ang sirena at patay na ang pulang ilaw, lalapit si Philip sa may pintuan. Sisilip sa mga giwang at butas.

INO: Nakakatakot naman 'yang sirenang 'yan. Parang sa atin.

PHILIP: Paanong sa atin?

INO: Sa atin. Kapag may hinuhuli sa saklaan.

Babalik si Philip sa bandang harapan upang patuloy na eestimahin kung gaano kataas ang pader.

PHILIP: Naku! Sanay na 'yong mga tao sa atin, no?

Uupo si Ino sa kama.

INO: Oo nga ano? Kapag may pulis na rumoronda sa saklaan, ayon, pulasan ang mga sugarol. Naalala ko si tatay noon o. Muntik nang makasuntukan si Ka Berting.

PHILIP: Buti nga hindi s'ya nasakasak, e. Kasi naman napakadaya ng tatay mo.

INO: Anong tatay mo? Tatay natin.
PHILIP: Mo!
INO: Hindi mo s'ya nami-miss, kuya?

Babalik si Philip sa unahang bahagi at titingala na naman sa taas.

PHILIP: Sino? (Saglit) Oist, sandali. Gaano kataas kaya ang pader na ito?
INO: Ewan. (Saglit) Kuya puwede?
PHILIP: Ang alin ba?
INO: Si tatay?
PHILIP: Puwede ba?
INO: Matagal na 'yon. Tsaka nagsisisi na naman s'ya, di ba?

Pandidilatan ng mata ni Philip si Ino.

PHILIP: Ino!
INO: Matagal na naman kasi 'yon tsaka nagsisisi na naman s'ya eh.
PHILIP: Sa tingin mo may pakialam ako kung magsisi s'ya o hindi? E, di mabulok s'ya sa bilangguan kung gusto n'ya.
INO: Nagawa lang naman n'ya 'yon dahil may sakit ka. Kung hindi ka nagkasakit, eh di sana padyak drayber pa rin 'yon.
PHILIP: Kasalanan ko pa ngayon?
INO: Ewan.

Maglalakad si Philip papunta sa kabinet. Uupo s'ya sa ibabaw nito.

PHILIP: Ang sabi n'ya, hihiram s'ya ng pera kay Tsong Selmo. E, kaso, ayon, sumama sa mga holdaper at nanloob ng pawnshop. Huli ka, balbon. Malamang. Kaya tayo, eto, lumaking walang ama. Ang masakit, ayon, ako ang tumatayong ama. "Philip, wala nang pambili ng bigas. Philip, wala tayong ulam. Philip, wala nang gamot ang lola mo. Philip. Philip. Philip." Putcha! Puro Philip.
INO: Kawawa naman kasi si nanay, kuya, kung s'ya lang lahat.
PHILIP: Oo! Si nanay na ikaw ang paborito.

INO: Ay hindi totoo 'yan. Ikaw kaya.

Matatawa nang bahagya si Philip, sarkastiko.

PHILIP: Ni minsan ba pinaghandaan ako ni nanay ng pagkain? (Saglit) Hindi. "Uy, Philip, maghanda ka na ng pagkain at nagugutom na ang kapatid mo. Uy, Philip, mag-igib ka ng tubig dahil walang panligo ang kapatid mo." Saan doon ang paborito? Paboritong utusan?

INO: Ayaw mo na ba akong maging kapatid, kuya?

PHILIP: Ewan.

INO: Alam ko, ikaw ang paborito ni nanay. Narinig ko sila ni Aling Isa na nag-uusap. Naalala mo? Noong pinabili ka ni nanay ng gamot dahil may sakit ako tapos malakas ang ulan? Sabi ni Aling Isa, "naku, suwerte ng anak mo sa 'yo at hindi mo pinapabayaan," Alam mo ang sagot ni nanay?

"Hindi Aling Isa. Ako ang mas swerte dahil may Philip ako. Kung wala ang anak ko na 'yan, naku, baka hindi ko na kinaya't nabaliw na ako. Kaya paborito ko 'yan eh."

Makikitang mamumutawis sa mga mata ni Philip ang mga luha.

INO: Kaya alam ko, sa mga oras na 'to, hinahanap ka na ni nanay.

Mahabang katahimikan.

PHILIP: Tayo, Ino. Hinahanap na n'ya tayo.

INO: Ikaw kuya, kunyari nalulunod kami ni nanay, sino sasagipin mo? Si nanay o ako?

PHILIP (mag-iisip): Tingin ko si nanay. Ang kulit mo, e.

Malulungkot si Ino. Magdadabog ito. Lalapitan n'ya si Philip.

PHILIP: O, biro lang. S'yempre ikaw.

INO: Paano si nanay?

- PHILIP: Kulit! Malamang ang sasabihin n'un (gagayahin ang nanay nila na parang humihingi ng tulong) "Philip, tulungan mo ang kapatid mo. Philip, tulungan mo si Ino. Ino, kumapit ka sa kuya mo."
- INO: Galing mong umarte, kuya. Parang totoo. (Saglit) Utot mo.

Magkikilitian ang dalawa. Ngunit biglang mapapatigil si Philip.

- PHILIP: Naku! Naku! Ang kama nagugusot. Baka magalit ang may-ari nito.
- INO: Kuya?

Aayusin ni Philip ang kama.

- PHILIP: Tumayo ka d'yan.
- INO: Kuya, hindi pa talaga tayo kumakain.
- PHILIP: Tiisin mo. Sigurado paparating na si nanay para tubusin tayo.
- INO: Tubusin? Anong akala mo sa lugar na 'to? M. Lulyir? Ano 'to, sanglaan?

Mapapaupo ulit si Ino.

- INO: Teka nga, kuya. Saan ba talaga tayo?
- PHILIP: Hindi ko nga alam. Hindi naman 'to kulungan.
- INO: Anong hindi? (Ituturo ang rehas sa pintuan) Ayan o. Rehas.
- PHILIP: Ang linis, e. Naalala mo 'yong pinuntahan natin si Tatay noon sa Manila City Jail?
- INO: Bakit?
- PHILIP: Di ba andumi? Ito ang linis.
- INO (takot): Hala ka!
- PHILIP: Bakit?
- INO: Kuya, ito na nga 'yong napanood ko sa TV.
- PHILIP: Hah?! Wala naman tayong TV, ah.

INO: Ang kulit mo kuya. (Saglit) Ayon na nga. Mga bata ang kinukuha nila. Kinakatay. Kinukuha ang utak upang pag- aralan. Kuya, ito na 'yon.

PHILIP: Anong ito na 'yon?

INO: Alien. Alien imbeysyon.

PHILIP: Alien?

Magkakatitigan ang dalawa. Takot na takot. Magbahawak kamay ito at sabay na magsisisigaw. Maya-maya'y tatayo si Ino at lalapit sa pintuan.

INO: Saklolo! Saklolo! Kinidnap kami ng mga alien. Saklolo!

Tatabi sa kanya si Philip.

PHILIP: Saklolo! Nananawagan po kami sa aming mahal na pangulo. Tulungan n'yo po kami. Kinidnap po kami ng mga alien.

Sabay-sabay na hihingi ng saklolo ang dalawang bata ngunit makalipas ang ilang saglit, mapapansin nilang walang tumutugon sa kanilang mga sigaw at panawagan.

INO: Sigurado ako, kuya. Alien ang kumuha sa atin.

PHILIP: Hindi naman totoo ang mga aliens, e.

INO: Totoo, kuya. Maniwala ka sa akin.

Pupunta sa harapang bahagi ulit si Ino. Titinga-tingala sa taas. Si Philip naman ay mananalamin.

INO: Ang sabi sa akin, dumating daw ang mga alien noong 2016. Sumanib ito sa mga tao. Kaya hindi na natin sila namumukhaan kasi nagkatawang tao na sila. Pati hitsura nila. 'Yong mga nakikita natin sa TV na ang ampapangit nila, hindi totoo 'yon. Ang sabi pa nga raw, may mga nauna na sa kanila noon, noon pa. Pero nitong huli lang talaga lumakas ang puwersa ng mga alien. Tapos dumudukot sila ng mga tao upang patayin.

Habang nagsasalita si Ino, hindi na nito mamamalayang papalapit sa kanya si Philip.

INO: Tapos kapag patay na, ayon –

PHILIP: Bah!

Mapapasigaw si Ino sa takot at gulat habang hindi magkaumayaw sa pagtawa si Philip. Susuntukin ni Ino si Philip.

PHILIP (habang tumatawa): Aray!

INO: Nakakainis ka, e.

PHILIP (tumatawa pa rin): Eh puro ka kalokohan, e.

INO: Totoo kaya 'yon.

PHILIP: Sino nagkuwento sa'yo?

Uupo si Ino sa sahig, sa harap ng kama.

INO: Si Nanay. Kaya nga sabi n'ya mag-ingat daw tayo lagi. Kasi hindi natin alam kung kelan sila aatake.

PHILIP: Naku! Naniwala ka naman kay Nanay.

INO: Oo naman. Bakit naman hindi?

PHILIP: Naku! Si Nanay, maraming alam 'yon. Kaso puro imbento.

INO: Hindi, a.

PHILIP: Anong hindi? (Gagayahin ang ina sa pagsasalita) Alam mo, anak, balang-araw, magiging doktor ka.

INO: O anong imbento doon?

PHILIP: Alam mo isa ka pa. Gusto mo kutusan kita ulit? (Saglit) Pagdodoktor? E, saan naman kukuha ng pera pangpaaral si nanay? Hihingi sa mga alien? Sa maliit na kita sa tingi-tinging paninda n'ya, baka kundoktor pa kamo.

INO: Pero kuya, kung sakali, siguro ikaw ang pinakamagaling na doktor sa buong mundo. Kasi matalino ka, e. Anong grade ka na ngayon kuya?

PHILIP: Grade 4.

INO: Ha? Bakit grade 4? E, di ba, trese ka na?

PHILIP: Kitams?! Eh elementary pa nga lang hindi na kayang tustusan, pagdodoktor pa. Kaya ikaw, h'wag kang masyadong nagpapaniwala kay Nanay. Imbento lagi 'yon. 'Yan ang napapala n'ya sa kababasa ng komiks kapag tumatae.

Habang nag-uusap ang dalawa, maririnig na naman nila ang sirena, ang pag-ilaw ng pulang bombilya at pagbukas ng pintuan sa kabilang silid. Tatakbo si Ino sa gilid ng kama. Uupo ito habang tinatakpan ang mga tenga't mata ng kanyang mga kamay. Sisigaw ito sa sobrang takot. Susundan s'ya ni Philip at yayakapin. Maya-maya lang ay titigil na ang sirena at mamamatay na rin ang ilaw na pula.

PHILIP: O tahan na. Tahan na.

Titigil sa pagsigaw si Ino ngunit nakayuko pa rin ito.

PHILIP: Ayan wala na. Tahan na, Ino. Nandito si Kuya o.

Hindi pa rin iimik si Ino.

PHILIP: Tahan na. Nandito si Batman, o. Robin, tahan na.

Dahan-dahang itataas ni Ino ang kanyang paningin. Gagalugarin n'ya ng tingin ang kapaligiran.

PHILIP: H'wag ka na matakot. Makakatakas tayo dito. Pangako ko 'yan sa'yo. OK?

Tatango si Ino. Tatayo si Philip at iikutin ang buong kwarto. Ididikit nito ang kanyang tenga sa pader na para bang may pinakikinggan. Samantala, ilalabas ni Ino ang kanyang mga holen at maglalaro sa sahig.

INO: Kuya?

Titingnan ni Philip si Ino.

INO (cont'd): Paano kung –

PHILIP: Shhh!

Titigil sa paglalaro si Ino. Si Philip naman ay lalong ididikit ang kanyang tenga sa pader. Makikita sa mukha nito ang biglang pagkataranta na may halong galak.

INO: Kuya, bakit?

PHILIP: Si Nanay. Ino si Nanay. Naririnig ko si Nanay.

Magmamadaling tatayo si Ino. Tatabi ito kay Philip.

PHILIP (pasigaw): Nanay? Nanay?

INO: Nanay?

Sabay na pupukpukin ng magkapatid ang pader. Ngunit makalipas ang ilang sandali, titigil din ang mga ito nang mabatid na walang tumutugon sa kanila.

PHILIP: Si nanay 'yon. Sigurado ako. Mahina ang boses pero sigurado akong si nanay 'yon.

INO: Sigurado ka kuya? Wala naman akong narinig.

PHILIP: Oo. Sigurado ako. Narinig ko si nanay sa kabilang pader.

INO: Parang wala naman, e.

PHILIP: Ano ka ba? Hinahanap na tayo no'n. Sigurado ako. Baka umikot lang 'yon sa kabila. Alam mo naman 'yon di ba? Baka nahirapang hanapin ang harapan.

Tatahimik si Ino. Makikita sa mukha nito ang namumuong kalungkutan. Mapapansin ito ni Philip. Pilit n'ya itong aaliwin.

PHILIP: H'wag kang mag-alala. Maya-maya lang ay darating na si Nanay.

Hindi pa rin iimik si Ino. Mamamaluktot ito sa kama.

PHILIP (cont'd): Alam ko na. Sumayaw tayo. Hindi ba sabi ni nanay kapag malungkot dapat sumayaw?

INO: E, di lalo akong nagutom?

PHILIP: Para nga makalimutan natin ang gutom. (Saglit) Tanungin mo ako kung taga-saan ako?

INO: Taga-saan ka?

PHILIP: Taga-Tondo.

Sasayaw si Philip na parang macho dancer upang aliwin ang kapatid ngunit, hindi man lang ito ngingiti.

PHILIP: Ayaw mo ha? (Saglit, desperado) Alam ko na. Dasal na lang tayo.

INO: Dasal?

Lalapitan ni Philip si Ino.

PHILIP: Oo. Dasal. Kumanta tayo ng Sam.

INO: May ganoon bang kanta?

PHILIP: Oo.

INO: Hindi ko alam 'yan eh.

PHILIP: Ituturo ko nga sa'yo eh. Tayo ka na.

INO: Ayoko, Kuya. Inuuto mo lang ako eh.

PHILIP: Hindi nga. Seryoso ito. Sige na.

Habatakin ni Philip si Ino. Bagama't susunod ito, makikita ang sobrang kabagalan at katamaran n'ya. Magsisimulang kakanta si Philip.

PHILIP: SAMMM (saglit) SAMMM

INO: Ano 'yan?

PHILIP: Dasal nga.

INO: Kuya, mamaya na lang. Tinatamad ako, e.

- PHILIP: Sige na. Ano ka? Ang sabi sa akin, kapag inis ka raw, o pikon, o problemado, o kahit may gusto kang iparating na mensahe sa isang tao, kantahin mo lang daw ang kantang ito.
- INO: O tapos?
- PHILIP: Pagkahintong-pagkahinto, imaginin mo lang daw ang taong gusto mong makausap sa mga sandaling 'yon at sabihin mo ang lahat nang gusto mong sabihin. Maririnig daw n'ya 'yon. Ipikit mo ang 'yong mga mata at talasan mo ang 'yong tenga dahil sasagot daw ito sa'yo. (Saglit) O, subukan natin. Sige na.
- INO: Ayoko. Si nanay nagturo sa'yo n'yan ano?
- PHILIP: Akala ko ba gusto mong makausap si Nanay? (Saglit) Gusto mo di ba?
- INO: Gusto.
- PHILIP: E, di gawin na natin 'to.
- INO: E-to. Inuuto mo lang ako, e.
- PHILIP: Hindi nga. Sige na. Sumunod ka na lang sa akin.

Habawakan ni Philip ang kamay ni Ino. Magsimula itong maglakad at kakanta. Si Ino naman ay sumasabay at pinagbibigyan lang si Philip ngunit makikita sa mukha nito na hindi siya interesado.

PHILIP: SAMMM. SAMMM. SAMMM

Hihinto si Philip. Pipikit siya habang nakatingin lang sa kanya si Ino.

PHILIP: Sa ngalan ng lahat ng mga espiritung gala, tinatawagan ko ang aming nanay. Nay, sunduin mo na kami. (Saglit) Sunduin n'yo na po kami.

Daban-dahang ididilat ni Philip ang kanyang mga mata. Pagdilal nito, makikita n'ya si Ino na nakatingin sa kanya, nakangiwi ang mukha na parang nang-iinis pa rin.

INO: Ano? Sumagot sa'yo?

PHILIP: Hindi eh. (Saglit) Subukan natin isa pa.
INO: Ano?
PHILIP: Isa pa. Sige na.
INO: Ewan ko sa'yo Kuya. Inuuto mo na talaga ako.
PHILIP: Sige na, Ino. Gusto mo namang makausap si Nanay, di ba?
INO: Kuya naman kasi, e.
PHILIP: Isa na lang.
INO: Last na ha? Sinasabi ko sa 'yo, kuya. H'wag mo nang dagdagan ang gutom ko.

Magtatabi ang dalawang magkakapatid habang pinapangunahan ni Philip ang pagkanta ng Sam.

PHILIP: SAMMM. SAMMM. OHHH SAMMM.
PHILIP /INO: SAMMM. SAMMM.

Kukurap ang mga ilaw. Mapapansin ito ni Ino.

INO: Hala! Kuya, ayan na. SAMMM. SAMMM.
PHILIP /INO: SAMMM
PHILIP (cont'd): SAMMM-PUNG MGA DALIRI. KAMAY AT PAA.
DALAWANG MATA. DALAWANG TENGA. ILONG
NA MAGANDA.

Papaluin ni Ino si Philip.

INO: Sabi na nga ba eh. (Sisigaw) Kainis! Kuya, pagkain, wala talaga?
PHILIP: Sumayaw ka ulit. 'Yon ang hilingin mo.
INO: Hmp!

Lalakad si Philip papunta sa kama. Hibiga ito. Si Ino naman ay dahan-dahang popormang mamalimos. Kakatukin nito ang salamin sa ibabaw ng kabinet.

INO: Palimos po. Kuya, palimos po.

Babangon nang bahagya si Philip. Titingnan ang kapatid tsaka babalik sa pagkakahiga.

INO (cont'd): Palimos po. Kuya, pangkain lang po.

Lalakad-lakad si Ino. Palipat-lipat ng kinakatok. Habang ginagawa n'ya ito ay maririnig ang mga kotseng rumaragasa at bumubusina. Lilingon-lingon si Ino habang dahan-dahang nawawala ang tunog ng mga umaandar na kotse. Mapapalitan ito ng ingay ng palengke.

INO: Ate, akin na lang 'yang tira n'yong tinapay? Sige na, Ate. Gutom na po talaga ako, e. Ate, sige na.

Ngunit parang hindi binibigay sa kanyang ang binihingi. Hihinto si Ino. Maya-maya ay hahablutin n'ya ang kung anuman ang nasa harap n'ya. Isang boses ng babae ang maririnig.

BABAE (offstage): Ay! Magnanakaw. Magnanakaw. Saklolo. Magnanakaw.

Maririnig ito ni Ino. Bigla itong matataranta. Tatakbo ito sa magtatago sa ilalim ng kama. Dahil dito, aalog ang kama at mapapatayo si Philip. Uupo ito.

PHILIP: Ino, ano ba? (Saglit) Ino? Ino.

Baba si Philip sa kama at sisilip ito sa ilalim.

PHILIP: Uy, Ino. Anong ginagawa mo d'yan? (Saglit) Uy! Lumabas ka d'yan. Ino. Isa. Dalawa.

Dahan-dahang lalabas si Ino.

INO: Kaya ko lang naman hinablot'yong supot ng ale kasi nagugutom na ako, e.

PHILIP: Sinong ale? Anong supot?
INO: 'Yong ale sa palengke.
PHILIP: Ay potek! Ikaw 'yong sinasabi nung babaeng snatcher daw?
Bakit?

Aakyat si Ino sa kama.

INO: E, humingi ako ng pambili ng pagkain, ayaw akong bigyan, e.
PHILIP: Tapos inisnatchan mo?
INO: 'Yong tinapay lang sa supot. Itatapon na naman n'ya 'yon eh.
PHILIP: Paano mo nalaman?
INO: E, tira na n'ya 'yon eh. Kakakain lang n'ya. 'Yong hiningi ko sa kanya, e, tira lang naman. Ayaw pang ibigay. Andamot.
PHILIP: E, anong pakialam mo kung madamot s'ya? Sa 'yo ba 'yon?
INO: Hindi.

Uupo si Philip sa sabig, sa harapang bahagi ng kama.

PHILIP: E, hindi pala, e. Ino, kapag hindi sa 'yo h'wag mong kuhanin.
INO: E, bakit si Kiko?
PHILIP: Si Kiko pinalaki ng mga magulang n'ya sa pagnanakaw. Ikaw, hindi.

Bahagyang mapapangiti si Ino. Hihiga ito sa kama.

INO: Ah. (Saglit) Kuya?
PHILIP: Bakit?
INO: Puwede akong maging tulak?
PHILIP: Ano? Tado ka ba?
INO: Sandali lang naman. Di ba si Kiko magnanakaw kasi snatcher ang tatay at nanay n'ya?
PHILIP: O tapos?
INO: Eh di ba tulak si nanay at si tatay ng shabu?

PHILIP: O tapos?
INO: Eh di pwede akong magtulak?
PHILIP: Gusto mong itulak kita d'yan? Ha?
INO: Ito hindi na mabiro.

Ngingiti si Ino na parang nilalambing ang kapatid.

PHILIP: Biro biro ka d'yan. Nakita mo naman nangyari kay tatay, di ba?

Magiging seryoso si Ino.

INO: Biro nga lang naman, e.
PHILIP: Alam mo bang gusto ko talagang maging doctor paglaki? Kaso 'yon, ang tatay, nasa kulungan. (Saglit) Maliban sa pagiging tulak, holdaper pa. (Saglit) Hindi na makakalabas 'yon. Doon na 'yon mabubulok.
INO: Hindi ah.
PHILIP: Totoo 'yon. Hindi na makakalabas 'yon doon.
INO: Paano na po si nanay?
PHILIP: Ewan ko boy. Ewan ko.

Biglang tutunog ulit ang sirena. Tatakbo si Ino sa may pintuan. Lulundag-lundag ito na parang sinisipat kung sino ang dumadaan ngunit wala itong makikita. Lalakad ito papunta sa harapan bahang si Philip naman ay sisilip-silip sa rehas ng pintuan.

INO: Ano kaya itsura ng mga alien?
PHILIP: Ewan. Baka kamukha mo.
INO: Eh di pogi.
PHILIP: Wow!

Biglang magugulat si Ino. May maaaninag s'ya mula sa unahan.

INO (takot): Kuya?

PHILIP (habang patuloy na sumisilip sa may rehas): Ano na naman?

INO (pasigaw, takot na takot): Kuya!

PHILIP: Ano nga?

INO: May tao.

PHILIP: Saan?

INO: Ayun o.

PHILIP: Saan?

Mapapaatras si Philip. Hahatakin nito si Ino. Mula sa harapang bahagi ng entablado kung nasaan ang mga manonood, isang lalaki ang papasok na parang isang zombie, si ED, 20 anyos. Dahan-dahan itong lalapit sa dalawa. Mapapatago si Ino sa likod ni Philip.

PHILIP: Sino po sila?

ED (malalim ang boses): Bakit?

PHILIP: Sino po sila?

ED: Ang tagasundo.

Sisilip si Ino mula sa likuran. Takot na takot. Makikita sa hitsura ni Ed na anumang oras ay lalapain n'ya ang dalawang bata.

PHILIP: Tagasundo?

ED: At ikaw (ituturo si Ino), ikaw na makulit na bata ka, ikaw ang una kong sinusundo.

PHILIP: Sir (saglit) kuya (saglit, mapapalunok ng laway), baka naman po pwedeng pag-usapan na muna natin ito. H'wag naman ang kapatid ko.

ED: Hindi! S'ya ang uunahin ko dahil s'ya ang pinakadaldalero.

Takot na takot na mangiyak-iyak si Ino habang hinahatak ang t-shirt ni Philip.

INO: Kuya, h'wag kang pumayag. Kuya!

PHILIP: Tumahimik ka kasi. (Saglit) Kuya, last na. H'wag mong kunin ang kapatid ko. Sir, maawa na kayo.

ED (pasigaw habang nanlilisk ang mga mata nito): Hindi!

Daban-dahang lalapitan ni Ed sina Philip at Ino. Mag-iikutan ang tatlo. Nang makatiyempo si Ed ay susunggaban n'ya si Ino. Mahahawakan nito ang bata. Mapapasigaw ito nang malakas.

PHILIP (pasigaw): Ino!

Habang hawak ni Ed si Ino, titingnan n'ya ito mula ulo hanggang paa. Kikilatisin.

INO (takot na takot): H'wag po. Tatahimik na po ako. Pramis po.

Susungkaban ni Ed si Ino, akmang lalapain. Ngunit mahabatak ni Philip ang kapatid. Makikitang takot na takot si Ino habang hawak-hawak ang kanyang leeg habang si Ed naman ay hindi magkanda-ugaga sa kakatawa.

INO: Dugo. Kuya, andaming dugo.

PHILIP: Anong dugo?

INO (ipapakita ni Ino kay Philip ang kanyang kamay): Ito o.

PHILIP: Wala namang dugo, a. Laway kamo.

Aamuyin ni Ino ang laway.

INO: Ang baho.

ED: S'yempre. Laway. Sa inyo ba, pabango ang laway?

Magtatago pa rin si Ino sa likod ni Philip. May takot pa rin. Tatayo si Ed. Aayusin ang kumot at unan.

ED: Teka lang. Bakit parang takot na takot kayo? Anong akala n'yo sa akin, aswang?

PHILIP: Hindi po kayo alien?

ED: Anong alien? Itong poging ito mukhang alien? Baka ikaw.
(Maangas) Anong pangalan mo?

PHILIP: Philip po.

Magtatago si Ino sa likuran ni Philip.

ED: Kapatid mo?

PHILIP: Opo. Si Ino.

ED: Oist! Lumabas ka d'yan.

Ilalabas ni Philip si Ino mula sa pagkakatago nito sa kanyang likuran.

INO: Alien po ba kayo?

Matatawa ulit si Ed.

PHILIP: Pasensya na po. Makulit lang talaga itong kapatid.

INO: Alien po ba kayo?

ED: Anong alien? Adik ka ba?

Uupo si Ed sa kama habang masusing titingnan ni Ed si Ino.

ED: Tingin ko, adik ka.

INO: Hindi po ako! Si Nanay po, alam ko.

PHILIP: Hindi adik ang nanay. Ano ka ba?

INO: Anong hindi?! Noong isang beses nga nakita ko sila ni Lito Palito na nagpa-pot session sa bahay.

PHILIP: Hindi nga adik. Baka tumikim lang. Tulak kaya si nanay.

ED: E, di adik din.

PHILIP: Magkaiba 'yon.

INO: Alien po kayo?

ED: Ang kulit mo, ha? Hindi nga.

INO: E, ba't nandito ka? Di ba, kulungan ito ng mga dinudukot ng alien?

Tititigan ni Ed si Ino. Bahagyang mapapangiti at iiling.

ED: Anong pangalan mo ulit?

PHILIP: Philip po. Kayo po?

ED: Eduardo ang pangalan ko. Pero tawagin n'yo na lang akong Kuya Ed. (Saglit) Kadarating n'yo lang dalawa di ba?

PHILIP: Opo.

ED: Nakakatuwang makalipas ang mahigit tatlung taon, may nakakasama na naman ako sa Selda kwarenta y tres.

PHILIP: Selda kwarenta y tres? Paano mo nalaman?

ED: Marunong ka namang magbasa ano? Ayun o (ituturo ang nakasabit na numero sa gilid ng kama).

PHILIP: Ilang selda po ba meron?

ED: Ewan. Marami. Siguro.

Maririnig ang isang pintuang bakal na magbubukas habang iilaw ang pulang bombilya at tutunog ang sirena. Tatayo si Ed. Sisilip ito sa pintuan.

ED: Ayan! May dumating na naman. Mga bagong bilanggo.

Mapapangiti si Ed.

INO: Bilanggo po?

Uupo si Ed sa kama.

ED: Oo, bilanggo. Mga bilanggo ng hindi makaturangang sistema. Mga bilanggo ng kahirapan. Mga bilanggo dahil sa katarantaduhan ng kanilang mga magulang. Mga bilanggo ng mga mapang-abuso at naghaharing-uri.

INO: Kayo po? Ba't kayo nabilanggo? Tingin ko magnanakaw kayo.

PHILIP (pasigaw): Ino!

Bahagyang mapapangiti si Ed.

ED: Hayaan mo s'ya. (Saglit) Hindi ko alam kung ano ang tawag sa panahon ninyo ngayon pero ang tawag sa amin noon ay mga aktibista.

INO: Aktibista? Kuya Philip, parang si Ka Berto, aktibista.

Tatango si Philip. Magmamadaling lalapit si Ino kay Ed. Uupo ito sa kama kabaharap si Ed.

INO: Ah. Magkano po ang sweldo n'yo?

ED: Hindi kami sinusweldoan no?

INO: Weee! Si Ka Berto, di ba kuya, pumupunta lang sa mga rally kasi may bayad. Kapag walang bayad, walang rally.

ED: Ganun ba? Buhay pa s'ya?

INO: Oo naman. Kung puwede nga lang ipatokhang 'yon ni Aleng Sedeng, e. Nakow! Ang tamad no'n. Batugan.

ED: Mabuti pa s'ya.

Tatayo si Philip. Makikitang parang may napapansin s'ya. Matitigil na si Ed at Ino sa kanilang pag-uusap.

PHILIP: Narinig n'yo?

INO: Ang alin kuya?

PHILIP: Si nanay. Naririnig ko si nanay.

Lalapit si Ino kay Philip. Makikiramdam kagaya ng ginagawa ng kapatid.

INO: Wala naman, e. Hay naku! Epekto na 'yan kuya ng walang kain. Kung ano-ano na naririnig mo.

Babalik si Ino sa pwesto n'ya kani-kanina lang.

- INO: Ayun na nga Kuya Ed, si Ka Berto, naku, kapag rally, ayun, kapag nagkakagulo na, 'yon ang unang tumatakbo.
- ED: Nakakaaliw. May mga ganoong tao pa rin pala ngayon. Noong panahon namin meron din namang ganoon. Mabilis tatakbo kasi mga duwag. 'Yong iba naman, kaya lang sumasama sa amin dahil mga bayaran. Binabayaran para guluhin kami. Tawag namin sa kanila mga infiltrators.
- INO: Guluhin kayo? Eh di ba po kayo ang nanggugulo?
- ED: Hindi, a. Kami ang madalas na ginugulo. Ang tahimik na protesta ay pilit nilang ginugulo. Ang bansag sa amin ay mga taong-kalye na ang tanging hatid ay perwisyo at gulo.

Tatayo si Ino. Mamartsa-martsa paikot kina Ed at Philip.

- INO: Makibaka. H'wag matakot. Makibaka. H'wag matakot.

Titigil si Ino sa pagmamartsa. Lalapitan nito si Ed na nakatingin lang sa malayo. Kakalabitin n'ya ito.

- INO: Kuya Ed, may pagkain ka?
- PHILIP: Ino kasi. (kay Ed) Naku Kuya Ed, h'wag mo nang pansinin 'yan. Matakaw lang talaga 'yan.
- ED: Gutom ka?

Mag-iisip si Ino.

- INO: Hindi naman.
- ED: Akala ko gutom ka. Kasi kung nandito ka na sa loob ng selda, hindi ka na makakaramdam ng gutom, o antok, o kung anuman.
- PHILIP: Wala nang pakiramdam?
- ED: Oo, maliban sa . . .

Mapapayuko si Ed, mapapaisip, malalim.

ED (cont'd): Maliban sa pangungulila. Pangungulila sa mga mahal mo sa buhay. Sa tatay mo, sa nanay mo, sa mga kapatid mo, sa mga kasama mo sa kalye.

PHILIP: Bakit, Kuya Ed, wala ba kayong naging kasama dito?

Pupunta si Ino sa kama. Hihiga. Si Ed naman ay uupo sa sahig.

ED: Meron din. Si Ayo at si Tala. Kakaiba din ang saltik nung dalawang'yon. Tingin ko nalunod sa may ilog sa Cavite'yon.

PHILIP: Paano n'yo po nalaman?

ED: Tant'ya ko lang. Base kasi sa kuwento nila, nagkayayaan silang magkaibigang pumunta sa ilog. Tapos ayon, noong nagkamalay sila, nandito na sila sa loob. Pero saglit lang sila dito. Nakalabas din agad.

Tatayo si Ino.

INO: E, puwede naman palang lumabas Kuya Philip, e, di lumabas na tayo. Ano, Kuya Ed? Sama ka?

Mapapangiti si Ed.

ED: Hindi ganoon kadali'yon.

Tatayo si Ino at pupunta sa may pintuan. Sisilip ito sa itaas.

INO: Kuya Ed, sa laki ng katawan mo, tingin ko, kaya mo naman sigurong sirain ang pintuang ito. Tapos tumakas na tayo.

ED: Hindi ganoon kadali'yon Ino. Makakalabas ka lang dito kung matatagpuan na ang katawan mo.

Magugulat si Philip. Titingin ito kay Ed.

PHILIP: Ano po?

INO: Ay naku Kuya Philip. Hindi ka na naman nakikinig. Ang sabi ni Kuya Ed makakalabas lang tayo dito kung matagpuan na ang ating katawan. (Saglit) Eh paano tayo matatagpuan kung nandito tayo sa loob. Malamang hindi. Kulit mo rin Kuya Ed ano?

Biglang mapapaisip si Ino.

INO: Ano raw? Parang anlabo noon. Matatagpuan pero (saglit). Ewan.

Magiging seryoso si Philip.

PHILIP: Kuya Ed, ano'ng ibig mong sabihin? Matagpuan ang alin?

Hindi pa rin iimik si Ed. Bagama't bahagya itong ngingiti, maaaninag sa mga mata nito ang kalungkutan.

PHILIP: Kuya Ed, matagpuan ang alin?

Hihiga si Ino sa kama.

ED: Shhh. OK lang 'yan Philip. OK lang 'yan.

PHILIP: Kuya Ed, paano? Eh hindi naman totoo 'yan eh. Di ba? Hindi naman totoo? Di ba kinidnap lang naman tayo ng mga alien? Di ba?

Susunggaban ni Philip si Ed sa kwelyo ng kanyang damit. Hindi sasagot si Ed. Magsimulang umiyak si Philip. Yayakapin s'ya ni Ed na parang kapatid.

PHILIP: Kuya? Di ba? (Saglit) Paano kung walang maghahanap sa atin?

ED: Ako, tingin ko, wala na. Pero kayo, baka bukas o makalawa, makakalaya na kayo dito.

Mapapalugmok sa sahig si Philip. Tutulo ang mga luha nito.

INO: Eh Kuya Ed, kelan ka pa dito?

Lalapit si Ed kay Ino. Uupo si kabinet.

ED: Anong taon na ba ngayon?

INO: 2018 na po.

Mapapangiti si Ed.

ED: Antagal ko na pala dito. Third year college ako noon, Political Science sa UP. Mga ilang taon matapos magdeklara ng martial law si Makoy. Nagmartsa kami sa Mendiola kaso nandoon na 'yong mga konstabularyo at mga militar. Hinuhuli kami.

INO: Hah? Parang si Coco Martin sa Ang Probinsyano?

Ngingiti nang bahagya si Ed.

ED: Pulasan kami. Takbo ako hanggang sa makarating ng Krus na Ligas doon sa Quezon City.

Biglang tatahimik si Ed. Makikitang mag-iisip ito.

INO: O tapos? Bitin naman, e.

ED: Doon ako pumirme sa bahay ng kaibigan kong si Andy. Saan na kaya 'yon? Isang gabi, habang mahimbing akong natutulog, biglang may malakas ng kalabog sa may pintuan. Napaigtad ako pero huli na. Pinagsisipa na ako ng limang armadong lalaki.

INO: Talaga?! (Kay Philip) Kuya Philip, parang tayo lang. Di ba natutulog lang din tayo.

ED: Talaga?

INO: Oo. Katatapos lang naming maglaro nina Mak-mak noon. Natulog ako malapit sa may pintuan. Tapos si Kuya doon malapit sa may kusina. (Imumuwestra ni Ino kung paano nangyari)

Bigla na lang o, blag! Tumba ang pintuan. Muntik nga akong maipit eh. Sabi nung isang lalaki, alam ko pulis 'yon eh kasi nakita ko na 'yon dati noong magronda sa saklaan, "nasa kwarto, pasukin n'yo bilis, bago pa makatakas". Kaso ambilis ni nanay o. Bago pa makapasok 'yong tatlong lalaki, nakalundag na si nanay sa may bintana. Galit na galit 'yong isang lalaki. Sabi n'ya, "itong dalawang batang'to, mga tulak din ang mga ito. Dalhin n'yo 'yan." Di ba Kuya Philip, sinipa ka pa sa tagiliran?

Hindi iimik si Philip.

INO: Tapos kinaladkad nila si Kuya. Tapos ako, kinalaklad din. (Saglit) Kuya, ano nga 'yong sinakyan natin?

Hindi sasagot si Philip.

INO (cont'd): Habang biyahe. Tapos biglang huminto ang sasakyan. Nakita ko si Kuya o, tinulak malapit doon sa imburnal. (Matatawa) Di ba kuya, nahulog ka pa? Tapos bumaba 'yong dalawang lalaki. Narinig ko pa si Kuya o, sabi "sir, maawa na po kayo sa akin, sir. Sir, maayo na po kayo sa amin." Pero biglang may baril na pumutok. Ang lakas. Bang. Bang. Dalawang beses o. Tapos maya-maya sumakay na 'yong dalawa. Sabi ko, nasaan ang kuya Philip ko?

Habawakan ni Ino ang kanyang batok na parang may naaalala.

INO (cont'd): Umandar ulit 'yong kotse. Tapos hinampas ako ng baril sa ulo. Tama. Tama. Kuya Philip, nahulog din pala ako. (Matatawa) Gumulong pa nga ako eh. Tapos nakita ko 'yong isang mama, bumaba ng kotse tapos tinutukan ako ng baril.

Mapapaisip si Ino.

INO (cont'd): Sandali. Binaril ba ako. (Saglit) Ay, oo. Dito (ituturo ang kanyang noo) Dito. Tama. Binaril din ako. Nawalan pa nga pala

ako ng malay. Pagkagising ko, ayun, nandito na kami dito sa loob. Nand'yan ako (ituturo ang isang kanto, parehong kanto noong nagsimula ang dula) at si kuya, doon. (Kay Ed) Ikaw Kuya Ed, binugbog ka din?

Tatango si Ed.

- ED: Isinakay ako sa isang van. Mga dalawang oras na biyahe 'yon. Noong huminto kami, hindi ko na alam ang lugar, madilim, pero ang alam ko nasa isang malayong probinsya na kami. Ipinasok nila ako sa isang lumang bahay. Halos walang laman. Kinuryente, binugbog. Torture. Maya-maya nakita ko si Andy, nasa pintuan. (Makikitang magpupuyos ng galit si Ed) Si Andy na kasa-kasama ko sa mga rally, kasangga ko sa lahat ng kalokohan, at halos kapatid na ang turing ko, ayun, s'ya pala ang infiltrator.
- INO: Grabe naman 'yong Andy na 'yon

Tatango lang si Ed.

- INO: Masakit, kuya?
- ED: Ang matorture o ang matraydor? (Saglit) Nang magkamalay ako, nandito na ako.

Maglalabas ng holen si Ino at lalaruin n'ya ito. Habang si Ed naman at maglalabas ng kanyang harmonica at magpapatugtog.

- ED: Simula noon, maliban kina Tala ay Ayo, ito na lang ang naging kasa-kasama ako.
- INO: Ano po 'yan?

Lalapit si Ino kay Ed. Upo ito sa harap ni Ed.

- ED: Ito ang harmonica. Halika. Tuturuan kita.

Patutugtugin ni Ed ang harmonica sa tunog ng “Inay Nasaan ka Ngayon” na s’ya namang ikatutuwa ng bata. Habang tumutugtog ang harmonica, maririnig naman ang ilang taong mag-uusap.

LALAKI 1 (offstage): Dito, dito.

BABAE (offstage): Sandali lang po.

Lilinga-linga si Philip. Para itong may naririnig. Tatayo ito. Habang si Ed at Ino ay patuloy sa kanilang ginagawa na parang walang naririnig.

LALAKI 2 (offstage): O dahan-dahan misis. Madulas ang imburnal.

LALAKI 1 (offstage): Putcha! Ambaho na.

Dahan-dahang bubukas ang pintuan. Hindi ito mapapansin nina Ed at Ino. Tanging si Philip lang ang makakapuna nito. Sa loob ng kulungan, kung sino lang ang lalabas ang s’yang makakakita sa pagbukas nito, hudyat ng kanyang pag-aalis. Hindi pwedeng hindi lumabas dahil parang may isang pwersang habatak sa taong natagpuan na ang katawan.

LALAKI 2 (offstage): Tingin ko may isang linggo na rin ito. Nabubulok na eh.

BABAE (offstage): Saan po? Saan po banda?

Dahan-dahang lalapitan ni Philip si Ino. Yayakapin n’ya ng mahigpit. Ngingiti lang si Ino habang makikitang lumuluha si Philip. Patuloy sa pagpapatugtog ng kanyang harmonica si Ed.

LALAKI 1 (offstage): Ayun misis. Sa dulo ng imburnal.

LALAKI 2 (offstage): Pati ba naman mga bata dinadali na nila.

LALAKI 1 (offstage): Ewan. May tama sa ulo eh. Sinalvage talaga ‘yan.

Lalabas si Philip. Nang makalabas na ito, dahan-dahang magsasara ang pintuan.

LALAKI 2 (offstage): Ilang kabataan na rin ang nasasalvage ano?

LALAKI 1 (offstage): Naku! Di na mabilang. Kawawa naman. Walang kalaban-laban. Sa ulo talaga binaril o.

Maya-maya'y maririnig ang malakas na iyak n'ung babae na may kasamang hiyaw. Samantala, mula sa salamin, makikita si Philip na nakatingin sa kanyang kapatid. Humihikbi. Ang salamin ay puwedeng two-way mirror na makikita kung sino ang nasa labas depende sa ilaw.

BABAE (offstage): Anak?! Anak ko. Anaaaaak! Ba't mo ako iniwan? Anak ko.

Dahan-dahang maglalaho ang tinig ng babae habang patuloy na tumutugtog si Ed ng harmonica. Si Ino naman ay patuloy sa paglalaro ng mga holen. Sa pagkamatay na ilaw sa likod, mawawala naman si Philip. Titigil si Ed sa pagtugtog. Tatayo ito at uupo sa gilid ng kama. Nangingilid ang mga luha.

INO (maglalaro at hindi nakatingin kay Ed): Kuya Philip, sa tingin mo, susunduin pa tayo ni nanay? (Saglit) Ayoko na dito kuya, e. Wala akong kalaro. Sigurado ako hinahanap na ako nina Mak-mak at Len ngayon. (Saglit) Kuya, punta tayo sa Star City paglabas natin, ha? Pasok tayo doon sa gilid, sa may butas na pader.

Hibinto ng paglalaro si Ino. Lilingon ito sa direksyon ng kapatid ngunit magugulat ito dahil wala na doon si Philip.

INO: Kuya?

Tatayo si Ino.

INO: Kuya Philip?

Tatakbo si Ino papunta sa may kama. Hahanapin n'ya ito. Sisilip sa ilalim ng kama ngunit hindi n'ya makikita ang kapatid.

INO: Kuya Ed, nakita mo si Kuya Philip?

Hindi sasagot si Ed. Tatakbo si Ino papunta sa may pintuan.

INO (pasigaw): Kuya Philip! Kuya Philip!

Habarangin ni Ed si Ino. Magpupumiglas ang bata. Hindi s'ya bibitawan ni Ed.

ED: Ino, halika.

INO: Ayoko. Gusto ko ang Kuya Philip ko. Kuya Ed, nasaan si Kuya Philip?

ED: Ino, halika, turuan kitang tumugtog ng harmonica.

INO (humihikbi): Ayoko. Gusto ko kasama si Kuya Philip ko.

ED: OK lang 'yan Ino. OK lang 'yan. Tahan na. Ito. Ganito ang paghawak ng harmonica.

INO: Kinuha na ba s'ya ng mga alien?

ED: Hindi ko alam. Hindi.

Patutugtugin ni Ed ang harmonica. Hindi iimik si Ino. Hihiga ito sa mga bita ni Ed. Habang tumutugtog si Ed, maririnig si Ino na kakanta ng "Sampung Mga Daliri." Lalamlam ang mga ilaw sa entablado. Habang kumakanta si Ino ay ipo-project naman sa pader ng entablado ang iba't-ibang mga larawan o news clips ng mga batang napatay, sadya man o nadamay lamang, dahil sa digmaan laban sa droga at ang uilang magpahanggang ngayong hindi pa rin natagpuan simula noong maideklara ang batas military, ang mga desaparados.

INO (umiiyak): SAMPUNG MGA DALIRI. KAMAY AT PAA.
DALAWANG MATA. DALAWANG TENGA. ILONG
NA MAGANDA.

Hihinto si Ino. Ipipikit nito ang kanyang mga mata habang patuloy ang pagtugtog ng harmonica.

INO: Nanay, Kuya Philip, sunduin n'yo na po ako. Nanay? Kuya?

Dahan-dahang didilim ang entablado.

TELON.